

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 17C/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815200673
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Robert Šorl PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815200673.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Robertom Šorlom, PhD v spore žalobkýň: 1/ O. P., narodená XX.X.XXXX, bytom J. O., K. XXX/XX a 2/ D. P., narodená XX.XX.XXXX, bytom J. O., A. XXX/XX, obe zastúpené Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom, so sídlom Lučenec, Martina Rázusa 19 proti žalovaným: 1/ TRUCK CENTRUM TN, s.r.o., so sídlom Trenčín, Kňazské 521/21, IČO 36 344 648, zastúpenému Mgr. Jurajom Jancom, advokátom, so sídlom Mierové námestie 52/6, Ilava, 2/ RELCO, s.r.o., so sídlom Modra, Okružná 3239, IČO 36 541 818 a 3/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO 00 585 441, zastúpenému JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, so sídlom Bratislava, Vajnorská 55, o náhradu nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie sa sčasti proti žalovanému 2/ zastavuje.

Žalovaný 1/ a žalovaný 3/ s tým, že v rozsahu plnenia ktoréhoľvek z nich zaniká povinnosť i druhého žalovaného, sú povinní zaplatiť žalobkyni 1/ 5.000,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa žaloba žalobkyne 1/ zamieta.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalovaný 1/ a žalovaný 3/ s tým, že v rozsahu plnenia ktoréhoľvek z nich zaniká povinnosť i druhého žalovaného, sú povinní zaplatiť žalobkyni 2/ 5.000,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa žaloba žalobkyne 2/ zamieta.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Každá zo žalobkýň samostatne sa žalobou doručenou súdu 20.1.2015 proti žalovaným s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká povinnosť ostatných žalovaných, domáhala zaplata 10.000,- eur, a to v dôsledku toho, že trestným činom vodičov motorových vozidiel, ktorých prevádzateľmi boli žalovaní 1/ a 2/ a ktorých zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel bola poistená žalovaným 3/, bola spôsobená dopravná nehoda, pri ktorej zomrel ich brat.

2. Žalovaný 1/ sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu 1.6.2015 tak, že žiadal žalobu zamietnuť vychádzajúc z toho, že žalovaný 1/ síce môže zodpovedať za škodu spôsobenú dopravnou nehodou, a to z dôvodu prevádzky motorového vozidla, nemôže však zodpovedať za náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej tretím osobám v dôsledku trestného činu svojho zamestnanca.

3. Žalobkyne žalobu proti žalovanému 2/ zobrali späť na pojednávaní 12.12.2016. Preto súd konanie sčasti proti žalovanému 2/ zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

4. Žalovaný 3/ sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu 29.5.2015 tak, že namietol miestnu nepríslušnosť súdu, žiadal žalobu zamietnuť vychádzajúc z toho, že ako poisťovateľ zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je povinný nahradiť škodu, nie však nemajetkovú ujmu spôsobenú ujmu v dôsledku smrti príbuzného žalobkýň.

5. Voči uplatnenému nároku neboli dôvodné námietky žalobcov, ktorými namietali premlčanie uplatneného nároku, keďže všetci žalovaní vychádzali z toho, že žaloba bola súdu doručená 22.1.2015, čo bol nesprávny údaj, keďže 22.1.2015 bolo súdu doručené doplnenie faxového podania doručeného súdu 20.1.2015. Rovnako nebola dôvodná námietka žalovaného 3/, podľa ktorej je Okresný súd Prievidza miestne nepríslušný, keďže žalovaný 3/ má sídlo v obvode iného súdu, a to preto, že v obvode Okresného súdu Prievidza mal sídlo žalovaný 2/ a podľa § 11 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich a podľa § 89 Občianskeho súdneho poriadku súd, ktorý je príslušný na konanie o určitej veci, je príslušný aj na konanie o veciach s ňou spojených.

6. Súd vykonal dokazovanie žalobkyňami navrhnutými dôkazmi, a to čl. 11 - 13 rodné listy, čl. 52 - 53 oznámenie o poistnom plnení, čl. 80 - 90 rozsudky Okresného súdu Trenčín a Krajského súdu v Trenčíne vo veci sp.zn. 6T/116/2013, výsluch žalobkyň, čl. 90 fotografie, výsluch svedkov, a to manžela žalobkyne 1/ a dcéry žalobkyne 2/. Z vykonaného dokazovania s ohľadom na to, čo v priebehu konania tvrdili strany, bol zistený nasledovný skutkový stav:

7. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.6.2015, bolo rozhodnuté, že 20.1.2012 došlo na ceste I/50, 126,00 km v Trenčianskych Miticiach k dopravnej nehode medzi osobným motorovým vozidlom, ktoré viedol brat žalobkyň s nákladným motorovým vozidlom žalovaného 2/, ktoré viedol jeho zamestnanec, s ďalším nákladným motorovým vozidlom a s dodávkovým motorovým vozidlom žalovaného 1/, ktoré viedol jeho zamestnanec, a to tak, že zamestnanec žalovaného 1/ viedol po ceste I/50 smerom od Bánoviec nad Bebravou na Trenčín, kde predchádzal dve za sebou jazdiace nákladné súpravy, pričom v tom čase jazdil opačným smerom od Trenčína do Bánoviec nad Bebravou brat žalobkyň, ktorého zamestnanec žalovaného 1/ pri predchádzaní kvôli nesprávnemu spôsobu jazdy bezprostredne ohrozil, v dôsledku čoho bol brat žalobkyň prinútený s vozidlom havarijne brzdiť, aby zabránil čelnej zrážke s vozidlom žalovaného 1/, pričom v tom čase za vozidlom brata žalobkyň jazdil s vozidlom zamestnanec žalovaného 2/ tým istým smerom, ktorý ale z dôvodu nedodržania minimálneho odstupu od brzdiaceho vozidla brata žalobkyň svoje vozidlo neubrzdil a prednou časťou svojho vozidla zozadu narazil do pravej zadnej časti vozidla brata žalobkyň, ktoré bolo následkom nárazu odhodené do protismeru, kde došlo k zrážke vozidla brata žalobkyň s oproti ďalším nákladným motorovým vozidlom, pričom pri dopravnej nehode brat žalobkyň utrpel mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste nehody vo veku 39 rokov podľaohol. Za to boli zamestnanci žalovaného 1/ a žalovaného 2/ uznaní z toho, že bratovi a matke žalobkyň z nebanlivosti spôsobili smrť a takýto čin spáchali závažnejším spôsobom konania a to tým, že porušili dôležitú povinnosť uloženú im podľa zákona, čím spáchali prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Za to bol každý z nich odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere dva roky, výkon ktorého im bol odložený na skúšobnú dobu a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu troch rokov. Žalovaný 3/ bol poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného 1/.

8. Žalobkyňa 1/ žila spolu so sestrou žalobkyňou 2/ v harmonickej rodine, pričom ich brat bol ich najmladší súrodenec. Žalobkyňa 1/ v dospelom veku žila v blízkosti matky a brata, keďže už so svojou rodinou bývala v rovnakom meste, na rovnakom sídlisku a nakoniec po dlhú dobu v jednom vchode bytového domu. Jej brat žil dlhodobo v jednej domácnosti s jej rodičmi; len približne rok a pol žil v inej domácnosti. Od roku 2011 brat po smrti otca žil v jednej domácnosti s matkou žalobkyň. To viedlo k tomu, že žalobkyňa 1/ sa okrem pravidelných rodinných osláv stretávala so svojim bratom i niekoľkokrát v priebehu týždňa. Po smrti brata sa žalobkyňa 1/ zhoršil zdravotný stav, bol je diagnostikovaný vysoký krvný tlak a problémy s imunitou. Jej zdravotné ťažkosti pretrvávajú. Žalobkyňa 1/ má dvoch synov vo veku 20 a 26 rokov, ktorí s ňou bývajú v jednej domácnosti.

9. Žalobkyňa 2/ bola od svojho brata o 11 rokov staršia, čo určilo jej vzťah k bratovi, keďže pomáhala svojim rodičom v starostlivosti o neho, keď ho zavádzala do školy. Jej vzťah k bratovi zostal blízkym i potom, ako si založila vlastnú rodinu, keďže bývala v rovnakom meste ako jej brat a rodičia. Jej brat mal dobrý vzťah i k jej deťom, pomáhal jej s deťmi a pri stavbe domu. To vyplynulo i z toho, že brat žalobkyň nemal vážnu známosť a vo svojom citovom živote sa utiekal k svojim dvom starším sestrám a k matke. V dôsledku bratovej smrti sa jej zhoršil psychický stav a doteraz občasne berie lieky, aby prišla na iné myšlienky. Z tohto dôvodu i odišla za svojou dcérou a vnukom do Anglicka, kde aj žije. Žalobkyňa 2/ má tri deti vo veku 35, 34 a 32 rokov.

10. Súd nevykonal žalobkyňami ďalšie navrhované dôkazy, a to výsluchy svedkov priateľov a príbuznej žalobkyň a ich brata, ktorí mali vypovedať o tom, aký vzťah mali so svojim zosnulým bratom a ako sa ich dotkla smrť ich brata. Tieto skutočnosti boli dostatočne zistené z výsluchu samotných žalobkyň. Vzťah žalobkyň k ich bratovi bol hlboký a vyplývajúci z toho, že od nich bol podstatne mladší a aj vo svojej dospelosti sa k nim a k ich rodinám utiekal, predovšetkým v dôsledku toho, že vlastnú

rodinu nevytvoril. Z takto vykonaných dôkazov mal súd dostatočne preukázané to, že hĺbka tohto vzťahu žalobkyní a ich zosnulého brata viedla u žalobkyní k ľudsky prirodzenému smútku, ktorý sa i v súčasnosti u žalobkyní prejavuje tak, že pri rozprávaní o svojom bratovi a o jeho predčasnej smrti nedokážu udržať slzy tak, ako tomu bolo aj počas ich výsluchu na pojednávaní. Je nepochybné, že smrť tak blízkej osoby, akým bol brat žalobkyní, a to v jeho mladom veku a pri usporiadaných rodinných pomeroch so žalobkyňami, a tomu zodpovedajúcim očakávaním ďalšieho šťastného spoločného života, vyvolal u žalobkyní ľudsky prirodzenú psychickú bolesť a životné nešťastie, ktoré objektívne nemožno opísať nielen zodpovedajúcimi slovami výsluchu žalobkyní, ale ani navrhovaných svedkov. Rovnako neobjektívny by bol opis tohto vnútorného psychického stavu vo výsluchu navrhovaných svedkov, keďže precitovanie bolesti zo smrti príbuzného je subjektívnou skutočnosťou, ktorú je dokazovaním možné objektivizovať len zo skutočností o vzťahu medzi príbuzným a zomrelou osobou v čase jej života. Tieto skutočnosti boli dostatočne a bez toho, aby boli rozporované zistené vykonaním dokazovaním.

11. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

12. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

13. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

14. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

15. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

16. Podľa § 15 ods. zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“) náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

18. Podľa právnych názorov odvolacieho súdu v rozhodnutí, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie v tomto konaní v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, ktorý bol vyvolaný zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov, je osobou zodpovednou za zásah do osobnostných práv fyzickej osoby prevádzateľ motorového vozidla, ktorý zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou tohto vozidla podľa § 427 Občianskeho zákonníka. Súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného § 11 Občianskeho zákonníka je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami a konanie, ktoré spôsobilo násilné prerušenie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny. Za týchto pozostalých členov rodiny sa nepovažuje len manžel, manželka a nezaopatrené dieťa, ale môžu to byť aj ďalší pozostalí členovia rodiny, teda aj súrodenci, keď konanie, ktoré spôsobilo násilné prerušenie citových, morálnych a sociálnych väzieb stratou ich brata, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do ich chránených osobnostných práv.

19. Vychádzajúc z uvedených právnych názorov odvolacieho súdu, ktorými je súd prvej inštancie viazaný, je základ nároku žalobkyní proti žalovanému 1/ daný, a to podľa § 427 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 11, § 13 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že 20.1.2012 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej zamestnanec žalovaného 1/ na jeho vozidle porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia, následkom ktorého zomrel brat žalobkyní.

20. Základ nároku žalobkyní proti žalovanému 3/ je daný podľa § 15 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný 3/ bol poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného 1/, prevádzkou ktorého bola spôsobená dopravná nehoda, pri ktorej zomrel brat žalobkyní. Otázka toho, či poisťovateľ zodpovednosti za škodu prevádzkou motorového vozidla je povinný zaplatiť poškodenému náhradu nemajetkovej ujmy je predmetom nestálej rozhodovacej praxe. Naposledy rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.3.2016, sp.zn. 3Cdo/301/2012 bolo rozhodnuté,

že poisťovní nesvedčí pasívna legitímácia v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práva spôsobený úmrtím blízkej osoby pri dopravnej nehode. Súd sa s týmto právnym názorom nestotožňuje, a to z dôvodov publikovaných v Mandelík, J.: Náhrada nemajetkovej ujmy. Analýza rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Bulletin slovenskej advokácie 9/2016, s. 22 - 30. Za správny súd považuje opačný názor tak, ako bol uvedený vo viacerých súdnych rozhodnutiach, napr. v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave z 1.7.2015 sp.zn. 24Co/368/2015, z ktorého je zrejmé, že súčasťou náhrady škody (ujmy) spôsobenej na zdraví sú nielen ujmy majetkovej povahy, ale aj nemajetkové ujmy. V tejto súvislosti je dôvodné poukázať na znenie smernice Rady č. 72/166/EHS; č. 90/232/EHS a č. 2000/26/ES, podľa ktorých členské štáty sú povinné prijať všetky primerané opatrenia zabezpečujúce, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel bola pokrytá poistením s cieľom ochrany poistených strán a potenciálnych obetí nehôd a aby akékoľvek škody a ujmy v oblasti povinného poistenia nezostali neuhradené. To vyplýva i z rozhodnutí Súdneho dvora EÚ z 24.10.2013 (C-22/12), podľa ktorého povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo.

21. Z uvedeného je zrejmé, že základ nároku žalobkýň proti žalovaným 1/ a 3/ je daný, a preto súd na rovnaké plnenie zaviazal oboch žalovaných s tým, že v rozsahu plnenia ktoréhoľvek z nich zaniká povinnosť i druhého žalovaného.

22. Čo sa týka výšky priznanej náhrady z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vzťah žalobkýň k ich, v čase smrti 39 ročnému bratovi bol hlboký a vyplýval z toho, že bol od nich podstatne mladší a aj vo svojej dospelosti sa k nim a k ich rodinám utiekal. Hĺbka tohto vzťahu žalobkýň a ich zosnulého brata viedla u žalobkýň k ľudsky prirodzenému smútku, ktorý sa i v súčasnosti u žalobkýň prejavuje tak, že pri rozprávaní o svojom bratovi a o jeho predčasnej smrti nedokážu udržať slzy. Smrť tak blízkej osoby, akým bol brat žalobkýň, a to v jeho mladom veku a pri usporiadaných a blízkych rodinných pomeroch so žalobkyňami, a tomu zodpovedajúcom očakávaní ďalšieho šťastného spoločného života, vyvolal u žalobkýň ľudsky prirodzenú psychickú bolesť a životné nešťastie. Náhrada takejto nemajetkovej ujmy spočívajúcej v úmrtí dospelého súrodenca dospelému súrodencom je pri rozhodovaní náhrad za nemajetkovú ujmu výnimočná, keďže v prevažnej miere súdne rozhodnutia riešia nároky pozostalých manželov, rodičov, či už maloletých alebo plnoletých detí. Z publikovaných súdnych rozhodnutí bolo zistené, že (i) Okresný súd Humenné sp.zn. 18C/13/2013 v spojení s Krajským súdom v Prešove sp.zn. 2Co/135/2014 priznal za smrť plnoletého brata pozostalému plnoletému bratovi, s ktorým žil v spoločnej domácnosti, náhradu 15.000,- eur; (ii) Okresný súd Vranov nad Topľou sp.zn. 5C/38/2012 v spojení s Krajským súdom v Prešove sp.zn. 20Co/183/2014 priznal za smrť plnoletého brata pozostalému plnoletému bratovi, s ktorým žil v spoločnej domácnosti, náhradu 5.000,- eur a (iii) Okresný súd Trnava sp.zn. 37C/178/2019 v spojení s Krajským súdom v Trnave sp.zn. 11Co/90/2010 priznal za smrť súrodenca dvom pozostalým súrodencom, s ktorými žil v spoločnej domácnosti, náhradu každému po 2.000,- eur. Nielen z týchto, ale ani z ostatných súdnych rozhodnutí nemožno vyvodit' žiaden objektivizovateľný trend toho, aká by mala byť výška náhrady nemajetkovej ujmy, keďže prirodzene ide o vec, ktorej podstata nie je transparentná a ktorá vychádza z dlho morálne a právne odmietaného názoru, že smútok z úmrtia príbuzného možno vyjadriť v peniazoch. Preto sa súd musel zaoberať tým, či sa zákon vyjadruje k náhradám podobných prípadov duševných útrap, akým je smútok z úmrtia príbuzného. Z prílohy k zákonu č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov je zrejmé, že za vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií tento zákon priznáva bodové ohodnotenie od 260 do 1.300 bodov, teda náhradu v rozmedzí približne od 4.400 eur do 20.000 eur. Je nepochybné, že pre žalobkyne bola smrť ich brata otrasným zážitkom - nepriaznivým psychologickým činiteľom, ktorý u nich nevedol k vážnej duševnej poruche, ale k hlbokému a trvalému smútku, ktorý v ich prípade možno prirovnať k smútku zo straty dospelého dieťaťa, keďže vzťah oboch žalobkýň k zosnulému bratovi vyplynul z ich osobného, v zásade rovnakého prístupu k jeho osobe. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd prihliadol na príbuzenský pomer žalobkýň a ich zosnulého brata; to, že ich brat tvoril spoločnú domácnosť s ich matkou a to, že prevažná časť rodinných vzťahov žalobkýň sa realizovala v ich najbližšej rodine tvorenej ich manželmi a plnoletými deťmi. Preto súd náhradu nemajetkovej ujmy, vychádzajúc z analogického rozpätia náhrad pre prípad vzniku vážnych duševných porúch podľa zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia určil na 5.000,- eur u oboch žalobkýň a v prevyšujúcej časti ich žalobu zamietol.

23. Vzhľadom na rovný pomer procesného úspechu a neúspechu žalobkýň súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáhal.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.